

aaret, naar Rigsdagssamlingen slutter, at den samme Enighed har været ved til den Tid, thi det er givet, at Systemskiftet har haft det til Følge, at Vælgerfolket med langt større Interesse følger. Begivenhedernes Gang herinde paa Rigsdagen, end det har gjort i mange Herrens Aar. Efter det korte Ophold, jeg har haft paa Rigsdagen, har jeg faaet det Indtryk, at saavel de højtærede Ministre som de ærede Medlemmer af Tinget uden Hensyn til, hvilken politisk Trosbækendelse de have, alle ere besjælede af den Tanke hver især at ville gøre sit til, at der kan blive en god Forstaaelse, som kan føre til et frugtbart Arbejde til Lykke og Gavn for Folk og Land, og jeg føler mig overbevist om, at saavel Regeringen som Tinget her ville være lydhøre for alle de smaa Krav, der fra de forskellige Egne i Landet komme til Lovgivningsmagten. Det er derfor med en vis Fortrøstning, at jeg vil tillade mig at omtale et Par Sager, der have lokal Interesse for Svendborg Amts 4de Valvkreds, som jeg har den Ære at repræsentere.

Den første Sag, jeg vil omtale, er et Andragende, som er indsendt fra Sogneraadet paa Øen Lyø til Trafikministeriet, og som gaar ud paa at faa Hjælp af Statskassen til en Anlægsbro der ved Øen. Amtsvejsinspektøren har udarbejdet Plan og Overslag, som udvise, at den vil koste 40,000 Kr. Deraf er Svendborg Amtsråd villig til at yde 10,000 Kr. Restbeløbet 30,000 Kr. ønsker Sogneraadet efter de Meddelelser, jeg har modtaget derovre fra, at faa fra Statskassen dels som Tilskud dels som Laan. Til Støtte for Andragendet skal jeg oplyse, at der er fladt Vand saa langt ud fra Kysten, at trods det, at der er en meget lang Bro, er det i mange Tilfælde umuligt at sejle ind til denne med almindelige Baade, men man er nødt til at stage sig ind til Broen med en fladbundet Pram. Paa den Maade blev jeg befordret, da jeg var der til Vælgermøde. Det er derfor besværligere for Befolkningen at faa Varer til og fra Øen, end det burde være med de nuværende Færdselsmidler, og da der tillige er en stor Fiskeribefolkning, som kan have Gavn af en mere tidssvarende Forbindelse, vil jeg tillade mig at anmode den ærede Trafikminister om at tage den

Sag under Overvejelse og Undersøgelse og mulig fremme den saa meget, at den kan blive optagen til Finanslovens anden Behandling, og da jeg haaber, at det kan ske, vil jeg tillige anmode Finansudvalget om velvillig at tage sig af den Sag, naar den foreligger.

Den næste Sag, jeg vil omtale, vil jeg tillade mig at sætte i Forbindelse med et andet stort Spørgsmaal. Der har været skrevet og talt en Del om, at der burde lægges et dobbelt Jernbanespor gennem Fyn med en fast Bro over Lille Bælt Vest for Middelfart, og den Sag har været undersøgt og fremmet saa meget, at vi allerede have set Tegninger af Broen i illustrerede Blade. Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, da det ikke foreligger, men jeg har lagt Mærke til, at der paa Finansloven er opført et Beløb paa 280,000 Kr. til et nyt Dampfærgeleje ved Fredericia, hvor der forud er to Dampfærgelejer, medens der er tre ved Strib. Jeg tror ikke, at det er absolut nødvendigt, at den Bevilling bliver given, og jeg haaber, at det kommende Finansudvalg vil undersøge den Sag nøje, før det anbefaler os at stemme for den. Det tror jeg kunde give Anledning til, at det snart fandtes at være paa Tide at underkaste det en alvorlig Overvejelse, hvorvidt vi fremdeles skulle søge at forbedre Hovedlinien eller, som flere ærede Medlemmer allerede have udtalt, søge at fordele Trafikken.

Jeg hører til dem, der ville være med til at anbefale at fordele Trafikken, og hvis Regering og Rigsdag ville slutte sig dertil, vil jeg anbefale, at Banelinien fra Nyborg over Ringe til Faaborg forlænges fra Faaborg til Bøjden og at dernæst sættes en Dampfærge i Gang fra Bøjden til Als. Landevejen fra Nyborg til Faaborg kaldes den gamle Kongevej. Det var den gamle Færdselslinie, før vi fik Jernbanerne og vi mistede Hertugdømmerne. Kort Tid efter Krigen var Tyskland villig til at gaa ind paa en saadan Forbindelse; men det stillede den Betingelse, at det vilde bygge Banegaarden paa Fyn, og det kunde selvfølgelig den danske Regering ikke gaa ind paa, og Sagen strandede derpaa. Det er nu en Menneskealder siden, og det kunde jo nu være, at Tyskland ikke